

De winterdip: Hoe eenzaamheid en seizoenen ons buurtgevoel bepalen

Buurtbarometer Februari 2026

Over de buurtbarometer

Buurten vormen de hoeksteen van onze samenleving. We wonen allemaal net zo veel in de buurt rondom onze woning als in onze woning zelf. Hoe goed we ons thuis voelen in onze buurt heeft een belangrijke impact op ons welzijn. Niet toevallig luidt het spreekwoord: beter een goede buur dan een verre vriend.

Na de eerste editie (waarin we de rol van de publieke ruimte en ontmoeting onderzochten) en de tweede editie (waarin verkeersveiligheid centraal stond), duiken we in deze derde editie van de Buurtbarometer dieper in op het **sociaal weefsel, eenzaamheid en de impact van de winter**.

De resultaten van deze bevraging (Q1 2026) leggen een complexe, maar uiterst belangrijke dynamiek bloot. Waar we er vaak van uitgaan dat buurtverbondenheid een vaststaand gegeven is, bewijzen de meer dan 15.000 respondenten in deze wave dat de perceptie van onze buurt sterk fluctueert. De drie belangrijkste inzichten uit deze bevraging zijn:

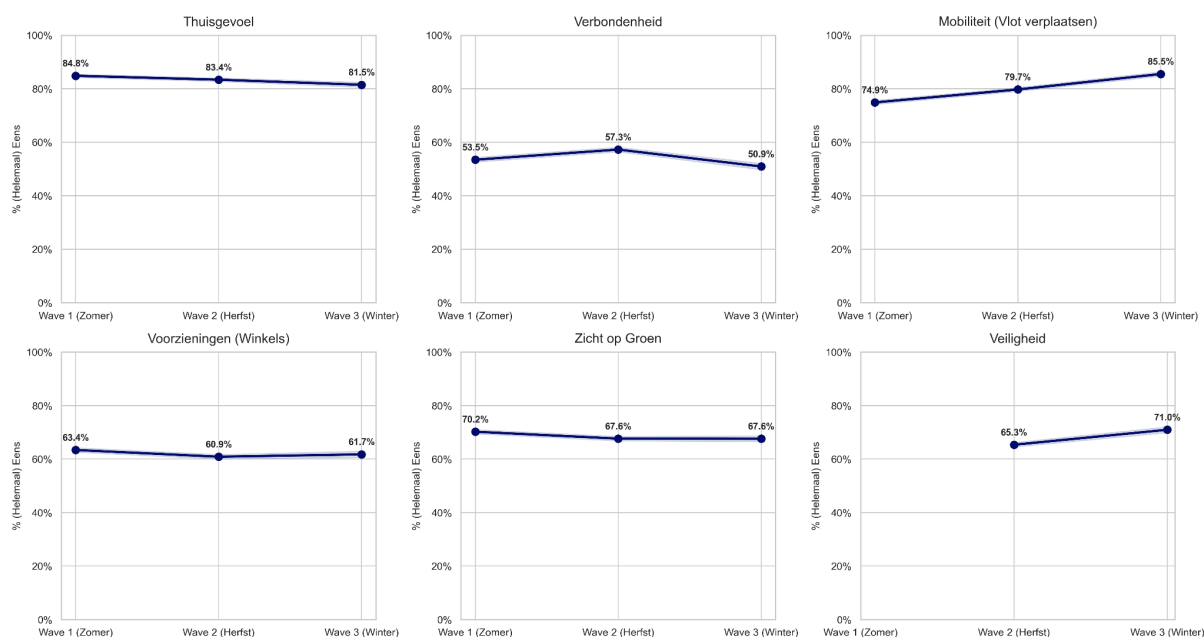
1. De winterdip treft de actieve bevolking het sterkst, terwijl senioren het weefsel dragen.
2. Dorpen zijn niet immuun voor de winterse verkillig; de terugval in buurtsentiment gebeurt parallel in dorpen én grootsteden.
3. Fysieke infrastructuur (stenen, groen, winkels) creëert op zichzelf geen verbondenheid; het stimuleren van nieuwe lokale contacten is de enige effectieve buffer.

Aan de hand van deze inzichten willen we lokale besturen en beleidsmakers opnieuw inspireren met gerichte, data-gedreven handvaten.

Hoe beleefden we onze buurten in de winter van '26?

In elke wave van de Buurtbarometer peilen we naar een vaste set van parameters om de algemene gezondheid van onze buurten te meten. Hoewel de algemene perceptie van de eigen buurt en het thuisgevoel robuust blijven, toont deze derde bevraging (afgenomen in putje winter) een duidelijke verschuiving in het sociale landschap ten opzichte van de zomer- en herfstmetingen.

Evolutie van de Buurtbarometerparameters (Wave 1 - 3)

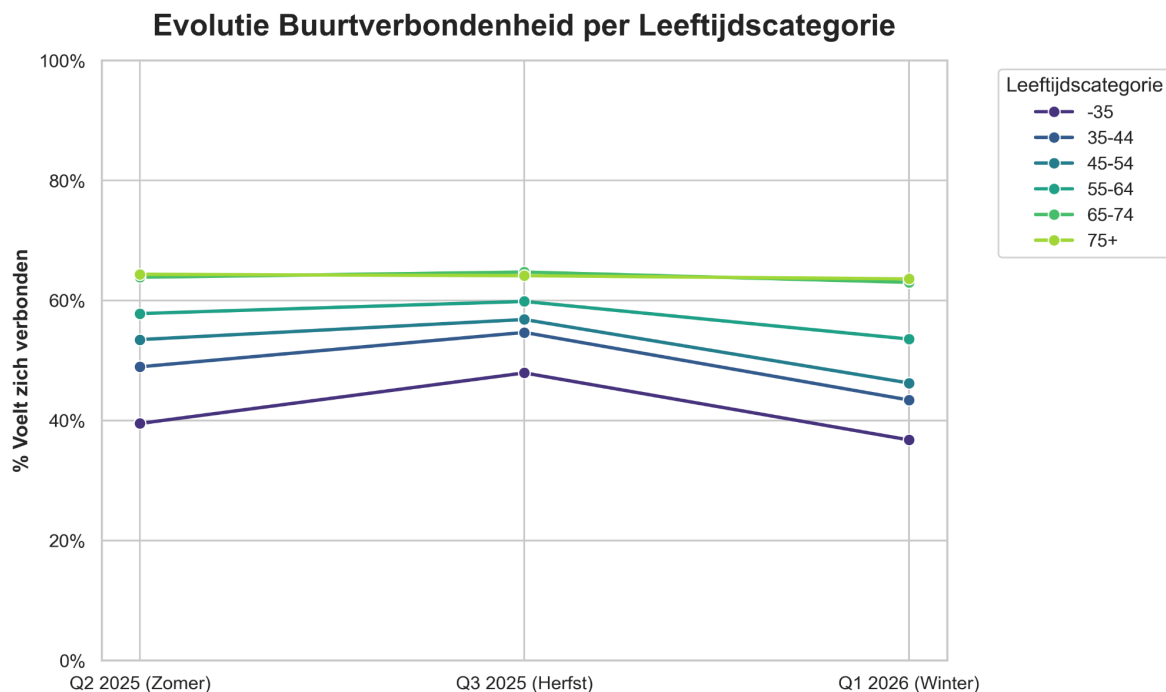

- **Thuisgevoel:** Een ruime meerderheid voelt zich nog steeds thuis in de eigen buurt. Toch zien we hier een lichte daling ten opzichte van de piekmomenten in de zomer.
- **Verbondenheid onder druk:** De meest in het oog springende parameter is de verbondenheid met de buurtbewoners. Waar dit cijfer in de zomer nog floreerde, zien we in deze bevraging een terugval.
- **Voorzieningen en Groen:** De tevredenheid over het lokale winkelaanbod en de nabijheid van groen blijft relatief stabiel.
- **Veiligheidsgevoel:** Het algemene gevoel van veiligheid in de eigen buurt houdt minstens goed stand tijdens de wintermaanden, en stijgt zelfs ten opzichte van september ondanks de kortere en donkerdere dagen. Hoewel we deze brede parameter pas sinds het najaar (Q3 2025) structureel meten.
- **Mobiliteit en vlot verplaatsen:** De ervaren vlotheid van verplaatsingen in de buurt vertoont een opvallende stijging in de wintermaanden. Waar we in de herfst afklokten op zo'n 80%, stijgt dit naar een zeer stevige 85,5% in de afgelopen winter.

De seizoensdynamiek en de generatiekloof

Wanneer we de algemene score voor buurtverbondenheid uitsplitsen naar leeftijd, ontdekken we een opmerkelijke breuklijn. Het verlies aan sociale cohesie in deze winterse bevraging (Q1 2026) is geen universeel gegeven, maar treft specifieke generaties aanzienlijk harder dan andere.

De daling in het buurtsentiment is vrijwel exclusief toe te schrijven aan de actieve bevolking (de leeftijdscategorieën tussen 18 en 64 jaar). Bij de brede groep van -55 jarigen zien we de verbondenheid met de buurt en het algemene thuisgevoel een opvallende duik nemen ten opzichte van de metingen in de zomer en herfst. Daartegenover staat de opmerkelijke stabiliteit van de 65-plussers. Of we nu in juni, oktober of februari meten: de buurtverbondenheid bij de 75-plussers blijft onverstoort hoog, steevast rond de 70% tot 80%.

Statistisch scoren de **-35 jarigen** over de hele lijn significant lager dan alle oudere leeftijdscategorieën op buurtverbondenheid in de winter van '26. Omgekeerd scoren **65-plussers** significant hoger dan alle jongere leeftijdsgroepen maar zien we geen verschil tussen de 65-74 jarigen en 75-plussers.

De "Winter-dip"

De gegevens wijzen hiermee op een krachtig seizoenseffect. Waar de actieve bevolking in de zomermaanden nog makkelijk participeert in het publieke buurtleven, valt deze connectie in de winter grotendeels stil. De oudere generaties, wiens dagelijkse routines zich doorgaans dichterbij huis en meer overdag afspelen, lijken volgens deze gegevens veel minder gevoelig voor deze "winter-dip". Het resultaat is een duidelijke generatiekloof in hoe de buurt beleefd wordt tijdens de winter.

Woonplaats: Stad versus Platteland

Naast leeftijd is de schaalgrootte van de gemeente een tweede cruciale factor die bepaalt hoe we ons buurtleven ervaren. Uit de data blijkt dat de grootte van onze woonplaats een structurele impact heeft op de buurtverbondenheid, maar ons tegelijkertijd niet vrijwaart van de weersinvloeden.

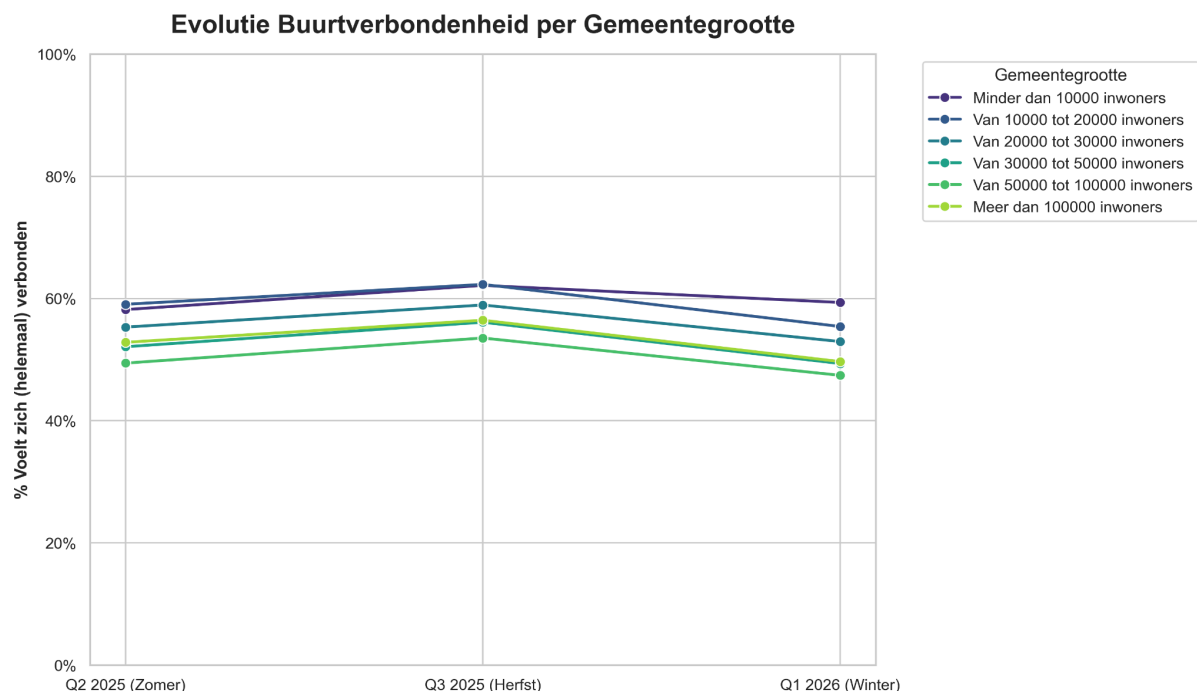
De structurele kloof: Dorpsgevoel versus stedelijke anonimiteit

Wanneer we de algemene buurtverbondenheid doorheen de verschillende meetmomenten bekijken, zien we een duidelijke en constante hiërarchie. Inwoners van kleinere, landelijke gemeenten (minder dan 10.000 en tot 20.000 inwoners) rapporteren stevast de hoogste mate van verbondenheid. Het traditionele "dorpsgevoel" resulteert in structureel hogere scores dan in de grotere steden (meer dan 100.000 inwoners), waar anonimiteit vaker de bovenhand neemt en de verbondenheid gemiddeld zo'n 5 tot 10 procentpunten lager ligt.

De universele "Winter-dip"

Hoewel kleinere gemeenten over de hele lijn een hogere verbondenheid aantonen, tonen de data aan dat zij absoluut niet immuun zijn voor de winter.

- Na een algemene piek in de herfst (Q3 2025), zien we de buurtverbondenheid in de winter over **alle gemeentegroottes heen parallel teruglopen**.
- In de categorie van 10.000 tot 20.000 inwoners zien we een stevige daling: waar in het najaar nog ruim 62% zich verbonden voelde, zakt dit in putje winter terug naar ruim 55%.
- Ook de grote centrumsteden ontsnappen niet aan dit fenomeen. De stedelijke verbondenheid, die in de herfst nog op 56% lag, duikt in de wintermaanden naar een dieptepunt net onder de 50%.

Focus op eenzaamheid en het lokale vangnet

Eenzaamheid en persoonlijke sociale relaties vormden het focusonderwerp van de derde buurtbarometer bevraging. De correlatie tussen de ervaren eenzaamheid van de inwoner en hoe hij of zij de buurt ervaart, blijkt groot te zijn.

De eenzaamheidscijfers

Globaal geeft **14,8%** van de respondenten aan zich (vrij) vaak tot zeer vaak eenzaam te voelen. Verborgen onder dit gemiddelde schuilt een groot contrast.

Vaak wordt eenzaamheid in beleidsplannen een-op-een gekoppeld aan ouderdom. Onze data toont echter aan dat eenzaamheid in de wintermaanden **het sterkst piekt bij de generatie jonger dan 35 jaar**.

- Liefst **20,3%** van de inwoners onder de 35 jaar voelt zich vaak tot zeer vaak eenzaam.
- Dit is nagenoeg een dubbel zoveel in vergelijking met de groep tussen de 65 en 74 jaar, waar "slechts" 10,4% frequente eenzaamheid rapporteert. Bij de 75-plussers stijgt dit licht naar 13,7%.

Ervaren eenzaamheid per leeftijdscategorie (Gewogen %)

Leeftijdscategorie	Nooit / Bijna nooit	Soms	Vrij vaak	Zeer vaak	Totaal (Vrij/Zeer vaak)
- 35 jaar	51,4%	26,2%	13,4%	6,9%	20,3%
35 - 44 jaar	57,5%	25,8%	10,3%	6,0%	16,3%
45 - 54 jaar	62,4%	22,3%	8,6%	5,6%	14,2%
55 - 64 jaar	63,0%	21,8%	8,2%	6,4%	14,6%
65 - 74 jaar	67,1%	21,6%	6,5%	3,9%	10,4%
75+ jaar	59,9%	25,1%	8,8%	4,9%	13,7%

**Percentages tellen horizontaal op tot ~100% (exclusief 'Zeg ik liever niet').*

Deze cijfers verklaren voor een groot stuk de forse daling in buurtverbondenheid bij jongeren die we in hierboven rapporteerden. Ervaren eenzaamheid correleert immers matig negatief met de mate van buurtverbondenheid ($r = -0.377$, $p < 0.001$): **van de inwoners die zich "zeer vaak" eenzaam voelen, ervaart nauwelijks 12,9% nog een verbondenheid met de buurt.** Bij bewoners die zich "nooit" eenzaam voelen, is dat 67,6%.

Mate van buurtverbondenheid, uitgesplitst naar eenzaamheid

Hoe vaak voelt u zich eenzaam?	% Voelt zich (helemaal) verbonden met de buurt
Nooit	67,6%
Bijna nooit	57,2%
Soms	40,7%
Vrij vaak	24,3%
Zeer vaak	12,9%

Sociale steun: Beschikken we over een vangnet?

Naast het gevoel van eenzaamheid polsten we of inwoners voldoende mensen hebben (binnen of buiten de buurt) waarbij ze terecht kunnen als ze het moeilijk hebben. Een solide meerderheid van **65,8%** voelt zich gesteund en beschikt over een veilig sociaal vangnet.

Daartegenover staat een kwetsbare groep van net geen **14%** die aangeeft over onvoldoende of geen sociale steun te beschikken. Dit benadrukt de noodzaak voor lokale besturen om alert te blijven voor bewoners die letterlijk én figuurlijk door de mazen van het net vallen, zeker wanneer de winter hen fysiek sterker aan hun woning bindt.

Nieuwe burens leren kennen vormt een buffer

Er worden echter nog steeds actief nieuwe banden gesmeed. Op de vraag of men *in de afgelopen 12 maanden nieuwe mensen in de buurt heeft leren kennen*, geeft **52,6%** een volmondig ja. Meer dan de helft van de respondenten is dus nog steeds sociaal wervend in de eigen buurt.

Hier ligt meteen een sleutel tot het mitigeren van de "winter-dip". Naast thuisgevoel vormen nieuwe sociale contacten binnen de buurt de krachtigste hefboom om de ervaren buurtverbondenheid op peil te houden:

- Van de groep die in het afgelopen jaar géén nieuwe burens leerde kennen, voelt in de winter slechts **35,9%** zich (sterk) verbonden met de buurt.
- Van de groep die in de afgelopen 12 maanden wél de stap zetten om iemand lokaal te leren kennen, voelt daarentegen **64,5%** zich (sterk) verbonden met de buurt.

De impact op buurtverbondenheid

Zoals we ook al in vorige buurtbarometer bevestigingen zagen, is de fysieke infrastructuur secundair ten aanzien van buurtverbondenheid. Veiligheidsgevoel en vlotte mobiliteit hebben een positieve, maar relatief kleine impact. Het lijken basisvoorwaarden te zijn om buiten te komen, maar op zich vormen ze geen verbondenheid. Zicht op groen heeft een verwaarloosbaar klein effect en de aan- of afwezigheid van voorzieningen en winkels draagt hier niet aan bij.

Resultaten van het lineair mixed model voor buurtverbondenheid

Variabele	β	SE	z	p
(Intercept)	-0.15	0.01	-13.73	< .001
Buurtkenmerken				
Thuisgevoel	0.44	0.01	59.21	< .001
Veiligheidsgevoel	0.04	0.01	5.61	< .001
Vlot verplaatsen (Mobiliteit)	0.03	0.01	4.70	< .001
Zicht op groen	0.02	0.01	3.13	.002
Voldoende voorzieningen	0.00	0.01	0.19	.849
Sociaal weefsel & Welzijn				
Nieuwe mensen leren kennen in buurt	0.32	0.01	25.88	< .001
Sociale steun (vangnet)	0.15	0.01	21.62	< .001
Eenzaamheid	-0.10	0.01	-14.22	< .001
Demografische & Ruimtelijke factoren				
Leeftijd	0.14	0.01	22.65	< .001
Geslacht	-0.03	0.01	-2.24	.025
Gemeentegrootte (Populatie)	-0.02	0.01	-3.00	.003

Noot. $N = 15.100$ waarnemingen, gegroepeerd binnen 1.105 buurten (Random effect variantie buurniveau = 0.016, SE = 0.003).

Eenzaamheid is nefast voor de (lokale) sociale verbondenheid. Tegelijk zien we dat investeren in ontmoetingen loont. **Inwoners die de barrière doorbreken en nieuwe mensen leren kennen, bouwen een reserve op aan "buurtsentiment" die hen succesvol door de winter loodst.**

De uitdaging voor een lokaal bestuur is dan ook duidelijk: hoe creëren we, ook in de donkere maanden, de infrastructuur (fysiek of digitaal) om inwoners te stimuleren dat ene nieuwe, lokale contact te leggen?

Wat beschermt ons tegen eenzaamheid?

We kunnen natuurlijk ook omgekeerd kijken, namelijk naar welke predictoren ingrijpen op het gevoel van eenzaamheid. Daarbij zien we voornamelijk dat **het sociale vangnet met grote voorsprong de krachtigste bescherming tegen eenzaamheid**. De zekerheid dat je mensen hebt (binnen of buiten de buurt) op wie je kan terugvallen als het moeilijk gaat, neutraliseert eenzaamheid drastisch.

De buurt is daarbij de tweede verdedigingslinie. Zowel de mate waarin men zich *verbonden* voelt met de buurt en zich er *thuis voelt* reduceren eenzaamheidsgevoelens significant, ook als we controleren voor de impact van het persoonlijke sociale netwerk.

De fysieke omgeving en leeftijd vallen echter weg als significante predictoren. Zodra we controleren voor het sociale vangnet en de buurtverbondenheid, hebben de grootte van de gemeente, het zicht op groen, en de veiligheid in de wijk géén statistisch significante impact meer op persoonlijke eenzaamheid. Zelfs leeftijd is in dit model geen significante voorspeller meer. Dit betekent dat het isolement van jongeren of ouderen niet inherent in hun leeftijd zit, maar voortkomt uit de afwezigheid van dat cruciale sociale vangnet en buurtgevoel.

De beleidsimplicatie is onmiskenbaar: **bakstenen en bomen lossen geen eenzaamheid op.** Alleen het bouwen aan een robuust sociaal vangnet en het stimuleren van buurtverbondenheid kunnen eenzaamheid het hoofd bieden.

Resultaten van de OLS Regressieanalyse voor Eenzaamheid

Variabele	β	SE	t	p
(Intercept)	0.06	0.01	7.18	< .001
Sociaal weefsel & Welzijn				
Sociale steun (vangnet)	-0.42	0.01	-55.32	< .001
Buurtverbondenheid	-0.15	0.01	-16.00	< .001
Buurtkenmerken				
Thuisgevoel	-0.09	0.01	-8.98	< .001
Vlot verplaatsen (Mobiliteit)	-0.02	0.01	-2.99	.003
Voldoende voorzieningen	-0.02	0.01	-2.69	.007
Zicht op groen	-0.01	0.01	-0.87	.383
Veiligheidsgevoel	-0.01	0.01	-0.86	.391
Demografische & Ruimtelijke factoren				
Geslacht	-0.14	0.01	-10.40	< .001
Leeftijd	-0.00	0.01	-0.34	.735
Gemeentegrootte (Populatie)	0.01	0.01	1.12	.265

Noot. $R^2 = .321$, Adjusted $R^2 = .321$. β = gestandaardiseerde regressiecoëfficiënt; SE = standaardfout (Standard Error); t = t-waarde; p = significantiewaarde. De afhankelijke variabele is mate van ervaren eenzaamheid. Variabelen met een p-waarde > .05 zijn statistisch niet significant.

Suggesties om de buren dichter bij elkaar te brengen

We vroegen de respondenten ook om suggesties te geven om het contact in de buurt te verhogen en buren in hun buurt dichter bij elkaar te brengen. We verzamelden bijna 7.000 suggesties. We analyseerden deze suggesties thematisch. Daarbij hielden we rekening met leeftijd en gemeentegrootte.

Leeftijdsverschillen:

De actieve -45 jarigen kunnen we classificeren als pragmatische en digitale netwerkers

De jongere generaties reageren erg oplossingsgericht. Zij zoeken naar laagdrempelige, **informele** manieren om in contact te blijven, ook in de winter. Opvallend is het frequente gebruik van **digitale hulpmiddelen** (zoals WhatsApp-groepen specifiek voor jonge gezinnen in de straat). Dit fungeert voor hen als een veilige "ijsbreker": men leert elkaar digitaal kennen om daarna fysiek af te spreken voor bijvoorbeeld een **spontane straat-BBQ**. Ze willen verbinding, maar het moet praktisch inpasbaar zijn in hun drukke routines.

De middengroep van 45 tot 64 jarigen zijn eerder vragende partij voor klassieke ontmoetingen

Deze groep suggereert massaal de meer "geïstitutionaliseerde" vormen van ontmoeting. Ze grijpen vaak terug naar het klassieke buurt- of straatfeest als de ultieme manier om de wijk samen te brengen. Ze kijken ook vaker naar een externe initiator (zoals het lokaal bestuur of een buurtcomité) om dergelijke zaken te faciliteren of te ondersteunen.

Senioren van 65 en ouder tonen een hoge tevredenheid en hebben weinig nieuwe behoeftes

Bij de oudere generaties daalt het aantal concrete suggesties drastisch. Zoals we eerder in de kwantitatieve data zagen, voelen senioren zich doorgaans al zeer sterk verbonden met hun buurt. Hun open antwoorden weerspiegelen dit: de meerderheid geeft aan dat het "goed loopt" en voelt geen actieve behoefte aan nieuwe initiatieven of straatfeesten. Hun sociaal weefsel is al gevestigd.

Gemeentegrootte:

Kleine, landelijke gemeenten met minder dan 10.000 inwoners zijn vooral vragende partij voor duidelijkere communicatie en meer seizoensevenementen

- **Zomer/Winter evenementen:** In kleine gemeenten lijkt men voor sociaal contact meer afhankelijk van gecentraliseerde momenten op het publieke domein. Respondenten suggereren initiatieven die inspelen op de seizoenen (bijv. "een winter- en een zomerbarbecue om de zes maanden").
- **Gebrek aan communicatie:** Een opvallende frustratie in de suggesties uit dorpen is de informatiestroom. Inwoners geven aan dat er soms wel "iets te doen is", maar dat

dit te weinig bekend wordt gemaakt. Om de winterdip op het platteland op te vangen, is een sterker en meer gecentraliseerd communicatiekanaal cruciaal.

De respondenten uit de grotere centrumsteden (> 100.000 inwoners) leggen meer de nadruk op micro-initiatieven en de focus op kwetsbaren

- In de grote anonieme steden schrijven de suggesties een heel ander verhaal. Men vraagt hier opvallend minder om een groot 'buurtfeest', maar focust eerder op solidaire, kleinschalige micro-initiatieven om eenzaamheid tegen te gaan. Suggesties zoals *"Koken en mensen uitnodigen die alleen wonen"* komen hier naar boven. De grootstedeling is zich bewust van de eenzaamheid rondom zich (die we ook zagen in onze cijfers) en ziet de oplossing in gerichte, 1-op-1 warme contacten in plaats van grote straatevenementen.

Conclusies

De gegevens uit deze winterse buurtbarometer tonen aan dat buurtverbondenheid geen statisch gegeven is. Zodra de dagen korter worden en het leven zich naar binnen verplaatst, lijkt ook een deel van ons lokale sociale weefsel af te koelen.

We zien dat deze "winter-dip" een impact heeft bij de actieve bevolking. Bovendien legt het een blinde vlek in het welzijnsbeleid bloot: eenzaamheid in de winter lijkt volgens deze bevraging sterker door te wegen voor de jongere generaties, en niet uitsluitend van de senioren.

Toch is er ook een zeer hoopvolle boodschap: **ontmoeting werkt als een buffer.** Inwoners die erin slagen om, zelfs maar af en toe, een nieuw lokaal contact te leggen, blijken sterker gewapend te zijn voor dit seizoensgebonden verlies aan buurtverbondenheid. Daarbij is het duidelijk dat jongere en oudere generaties andere verwachtingen hebben over de invulling van zulke buurtontmoetingen.

Methodologie en Steekproef

Dataverzameling

De gegevens voor deze derde editie van de Buurtbarometer (Q1 2026) werden verzameld aan de hand van een gestructureerde online bevraging, die gedurende twee weken in de maand februari 2026 werd uitgezet via het buurtnetwerk Hoplr.

De basisvragenlijst bestaat uit zes stellingen die telkens terugkeren en beoordeeld worden op een vijfpuntenschaal (helemaal oneens - helemaal eens). De eerste stelling is *“Ik voel me thuis in mijn buurt”* en vormt het vertrekpunt om het welbevinden in de buurt te meten.

Met de volgende vijf stellingen peilen we naar hoe de sociale relaties, toegankelijkheid, veiligheid, voorzieningen en de ruimtelijke kwaliteiten van een buurt ervaren worden:

- Ik voel me verbonden met de mensen in mijn buurt.
- Ik kan me vlot verplaatsen in mijn buurt.
- Ik voel me veilig in mijn buurt.
- Er zijn voldoende winkels voor dagelijkse boodschappen (bakker, slager, bank, ...) in mijn buurt.
- Ik ben tevreden met het zicht op groen vanuit mijn woning.

Deze zes basisstellingen werden aangevuld met vragen over de ervaren eenzaamheid, de omvang van hun sociale steun netwerk, en of men al dan niet mensen had leren kennen in de buurt de afgelopen 12 maanden:

- Hoe vaak had je in de afgelopen maand het gevoel dat je gezelschap miste?
- Ik heb voldoende mensen (binnen of buiten de buurt) bij wie ik terecht kan als ik het moeilijk heb.
- Heb je in de afgelopen 12 maanden nieuwe mensen leren kennen in je buurt?

Doordat deze wave specifiek in de winter plaatsvond, stelde dit ons in staat om seizoensgebonden fluctuaties in het buurtsentiment te meten ten opzichte van eerdere bevragingen in de zomer en herfst.

De steekproef en weging

Na datacleaning (waarbij onvolledige responsen werden verwijderd), hielden we een bruikbare steekproef van **15.236 unieke respondenten** over.

Omdat online bevragingen inherent vatbaar zijn voor een zelfselectiebias (bijvoorbeeld een oververtegenwoordiging van bepaalde leeftijdsgroepen), werd de ruwe dataset achteraf gewogen. Aan de hand van iteratieve post-stratificatie (raking) werden er gewichten toegekend op basis van geslacht, leeftijdscategorie en geografische spreiding. Hierbij fungeerden de meest recente, officiële bevolkingscijfers van Statbel als ijkpunt. Alle gemiddelden en percentages die in dit rapport worden gepresenteerd, zijn gebaseerd op deze **gewogen, representatieve data**.

Statistische analyses

Om te garanderen dat de waargenomen verschillen (zoals de daling bij jongeren of in kleine gemeenten) geen toevalstreffers zijn, werden deze statistisch getoetst. Afhankelijk van de verdeling van de data werd gebruikgemaakt van:

- **Kruskal-Wallis en Dunn's post-hoc tests** voor het berekenen van significante verschillen tussen leeftijdscategorieën (robust tegen uitschieters in ordinale data).
- **ANOVA (Variantieanalyse) en Tukey HSD post-hoc tests** voor het berekenen van significante verschillen tussen de verschillende gemeentegroottes en gender.

In dit rapport spreken we pas van een "daling" of "verschil" wanneer de p-waarde van deze toetsen kleiner is dan 0.05 (wat duidt op 95% statistische zekerheid).

Overzicht van de Steekproef (Q1 2026)

Onderstaande tabel toont de samenstelling van de uiteindelijke steekproef (de ruwe, ongewogen aantallen) waarop de weging en analyses werden uitgevoerd.

Kenmerk	n	%
Gender		
Vrouw	8.941	58,7
Man	6.295	41,3
Provincie		
Antwerpen	4.514	29,6
Oost-Vlaanderen	3.381	22,2
West-Vlaanderen	2.185	14,3
Vlaams-Brabant	1.919	12,6
Brussel	1.213	8,0
Limburg	922	6,0
Henegouwen	488	3,2
Waals-Brabant	274	1,8
Namen	190	1,2
Luik	148	1
Luxemburg	2	< 0,1
Populatiecategorie Gemeente		
Steden (> 100.000 inw.) (<i>vb. Antwerpen, Gent, Brugge</i>)	3.374	22,1
Middelgrote steden (50.000 - 100.000 inw.) (<i>vb. Mons, La Louvière, Sint-Niklaas</i>)	2.858	18,8
Grotere gemeenten en kleinere steden (30.000 - 50.000 inw.) (<i>vb. Brasschaat, Lier, Halle</i>)	3.305	21,7
Middelgrote gemeenten (20.000 - 30.000 inw.) (<i>vb. Sint-Katelijne-Waver, Beersel, Zoersel</i>)	2.657	17,4
Kleinere gemeenten (10.000 - 20.000 inw.) (<i>vb. Villers-la-Ville, Aartselaar, Olen</i>)	2.682	17,6
Kleinste gemeenten (< 10.000 inw.) (<i>vb. Schelle, Sint-Martens-Latem, Merbes-le-Château</i>)	360	2,4
Leeftijd		
Gemiddelde (SD)	64,7 (12,3)	
Min - Max	13 - 91	

Over Hoplr

Hoplr is het toonaangevende Buurtnetwerk (Web, Android 4,3/5 ★, iOS 4,3/5 ★) in België, actief in meer dan 180 Belgische steden en gemeenten, gebruikt door meer dan 600.000 Belgische huishoudens. Ons platform stimuleert lokale verbinding, burgerparticipatie en matchmaking, en biedt tools voor publieke dienstverlening. Hoplr combineert technologie met

gedragsverandering en datagedreven beleidsondersteuning.

Over Matexi

Welcome
to the
neighbourhood.

Matexi, opgericht in 1945, ontwikkelt betaalbare en duurzame buurten in België, Luxemburg en Polen. Onder de slogan “Welkom in de buurt” focust de marktleider op het creëren van inspirerende leefomgevingen. Met bijna 300 medewerkers heeft Matexi al meer dan 48.100 woningen gerealiseerd.

Het bedrijf neemt het voortouw in grote binnenstedelijke reconversieprojecten zoals de Antwerp Tower en De Kazerne in Gent, met speciale aandacht voor duurzaam bouwen en sociale inclusie.

Over de Buurtbarometer

De Buurtbarometer is tot stand gekomen dankzij een samenwerking tussen Jonas De Meulenaere van Hoplr, en Jeroen Gaudissabois en Roel Helgers, beiden werkzaam bij Matexi. Dit project combineert de expertise van alle betrokken partijen om een diepgaand inzicht te bieden in de leefbaarheid van buurten.